

RETTENS KENDELSE (Fjerde Afdeling)
9. juni 2004

Sag T-96/03

Manel Camós Grau
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs (OLAF) undersøgelser af ledelsen og finansieringen af Institutet for Forbindelser mellem Europa-Latinamerika – eventuel interessekonflikt hos en efterforsker – afgørelse om at fjerne efterforskeren fra efterforskningen – annullationssøgsmål – forberedende retsakter – afvisning «

Fuldstændig gengivelse på fransk.....II - 707

Angående: Påstand dels om annullation af den af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svindel (OLAF) truffede afgørelse af 17. maj 2002 om at fjerne en af efterforskerne fra undersøgelsen af Institutet for Forbindelser mellem Europa-Latinamerika for at undgå enhver antydning af interessekonflikt uden at tilbagetrække de af denne efterforsker udfærdigede retsakter, samt af den stiltiende afvisning af sagsøgerens klage af 29. juli 2002 over denne afgørelse, dels om erstatning for den ikke-økonomiske skade og de forringede karrieremuligheder, som sagsøgeren angiveligt er påført som følge af disse afgørelser.

Udfald: Sagen afvises. Hver part bærer sine egne omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – søgsmål – akt, der indeholder et klagepunkt – forberedende retsakt – Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs (OLAF) interne undersøgelse – afvisning af at rejse tvivl vedrørende de retsakter, der er udfærdiget af en efterforsker, samtidig med, at denne fjernes fra efterforskningen som følge af en eventuel interessekonflikt – afvisning (Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91; Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1073/1999, art. 14; Kommissionens afgørelse 1999/396, art. 4)

2. Tjenestemænd – søgsmål – akt, der indeholder et klagepunkt – afvisning af en klage – ren afvisning – bekræftende akt – afvisning (Tjenestemandsvedtægten, art. 91, stk. 1)

3. Tjenestemænd – søgsmål – erstatningspåstand tilknyttet en annullationspåstand – afvisning af annullationspåstanden medfører afvisning af erstatningspåstanden (Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

1. Bestemmelserne i artikel 4 i afgørelse 1999/396 om betingelser og regler for interne undersøgelser i forbindelse med bekæmpelse af svig, korrupktion og alle andre ulovlige aktiviteter til skade for Fællesskabernes interesser fastsætter de betingelser, hvorunder overholdelsen af tjenestemandens ret til kontradiktion kan forenes med den fortrolige karakter af enhver sådan undersøgelse. Følgelig udgør en tilsidesættelse af disse bestemmelser en tilsidesættelse af væsentlige formkrav for undersøgelsesproceduren. Det følger dog ikke af disse bestemmelser, at de indledende eller mellemliggende foranstaltninger, som for denne tjenestemand

indebærer iværksættelse og gennemførelse af en intern undersøgelse, kan være genstand for et selvstændigt søgsmål, der er særskilt i forhold til det, som den pågældende kan anlægge til prøvelse af administrationens endelige afgørelse. I forbindelse med et sådant søgsmål mod den endelige afgørelse vil den pågældende nemlig kunne påberåbe sig enhver tilsidesættelse af væsentlige formkrav, som undersøgelsesproceduren ifølge ham er behæftet med.

Nærmere bestemt er en afgørelse om at fjerne en efterforsker fra efterforskningen som følge af en mulig interessekonflikt hos denne, hvori der ikke rejses tvivl vedrørende de retsakter, som denne efterforsker allerede har udfærdiget, kun en mellemliggende foranstaltning, som ikke kan gøres til genstand for et selvstændigt søgsmål. Endvidere er denne afgørelse ikke en retsakt, som kan frigøres fra undersøgelsesproceduren, som indgår i en selvstændig procedure i forhold til denne afgørelse. I denne forbindelse indebærer den henvisning til vedtægtens bestemmelser vedrørende tjenestemænds klager og søgsmål, som er indeholdt i artikel 14 i forordning nr. 1073/1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), ikke, at der findes en procedure, der er adskilt fra undersøgelsen, men har, som den udtrykkeligt anfører, til formål at gøre en række vedtægtsbestemmelser vedrørende retsmidler anvendelige på tvister vedrørende kontorets retsakter, som indeholder klagepunkter over for de berørte personer. Denne henvisning kan under alle omstændigheder ikke gøre det muligt at indbringe retsakter for Fællesskabets retsinstanser, som ikke er bebyrdende for de berørte tjenestemænd.

(jf. præmis 32, 33 og 35-37)

Henvisning til: Domstolen, 8. april 2003, sag C-471/02 P(R), Gómez-Reino mod Kommissionen, Sml. I, s. 3207, præmis 63-65.

2. Når den trufne afgørelse om afvisning af en klage – den være sig stiltiende eller udtrykkelig – indeholder et rent afslag på klagen, bekræfter den blot den akt eller den undladelse, som klageren gør indsigelse mod, og udgør ikke i sig selv en anfægtelig akt.

(jf. præmis 40)

Henvisning til: Domstolen, 16. juni 1988, sag 371/87, Progoulis mod Kommissionen, Sml s. 3081, præmis 17 og den deri nævnte retspraksis.

3. I tjenestemandssager skal påstanden om erstatning afvises, når der er nær sammenhæng mellem denne og den annullationspåstand, som er blevet afvist.

(jf. præmis 44)

Henvisning til: Retten, 24. marts 1993, sag T-72/92, Benzler mod Kommissionen, Sml. II, s. 347, præmis 21 og den deri nævnte retspraksis.